

Jeg sluttede af med at komme med forslag til nogle andre tiltag. Vi støttede varmt forbudet mod rygning i daginstitutioner og skoler; vi vil også gerne være med til andre tiltag. Men jeg tror ikke på det her, og jeg vil ikke være med til at vedtage noget, bare fordi det ser pænt ud i protokollen.

Jo, reklamer virker, men det skal jo være en bestemt målgruppe. Vi hørte fra Venstres ordfører, at antallet af rygere har været konstant i Danmark i de seneste år. Det viser jo, at der ikke er kommet flere rygere. Men som jeg også nævnte i min ordførertale, så er det med til at flytte markedselementer.

Til fru Tove Videbæk. Nu er det sådan, at vi har meget skrappe annonceringsregler i Danmark. Vi har en markedsføringslov, som de slet ikke har i USA, hvor de massivt gennem tv til målgrupper af unge under 18 år kan gå massivt ind med reklamer. Sådan er det ikke i Danmark, og derfor kan man ikke sammenligne de to ting.

Til den socialdemokratiske ordfører siger jeg tak for tilkendegivelsen til sidst om, at man gerne vil debattere, hvor grænsen går mellem livsstilsprodukter og cigaretter. Det ser jeg frem til.

Men så synes jeg, det var et meget groft og upassende angreb på Det Konservative Folkeparti at sige, at vi her lader os dirigere af tobaksindustrien.

Jeg bliver nødt til at gentage: Vi tror ikke på, at det her lovforslag virker. Det er derfor, vi ikke vil være med. Vi vil gerne være med til at minimere antallet af rygere, men undskyld mig, det her er ikke vejen frem for os. Jeg tror ikke på det.

Og så med hensyn til legetøj. Der er det sådan, at man har x antal kroner, man vil bruge på at give sine børnebørn eller børn en julegave, og de penge skal bruges til legetøj. Og hvis der så er en speciel dukke, der er meget reklame for, så køber man den frem for et andet stykke legetøj.

Og det er det samme med cigaretter. Man ryger 40 om dagen, og dem, man så køber, er måske dem, der bliver reklameret mest for.

(Kort bemærkning).

Holger Gravensen (S):

Jeg medgiver, at meget i politik er en trossag. Men vil fru Henriette Kjær helt afvise de dér konkrete undersøgelser fra amerikansk side, der viser, at reklamer påvirker børn og unge?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan forstå, at fru Henriette Kjær dog erkender, at reklamer virker. Men det er måske så ikke lige i de her tilfælde.

Jeg opfatter de svar, der blev givet, som et knæfald for industrien. Og det giver mig anledning til at spørge: Nu har det jo tidligere været oppe, hvordan tobaksindustrien er fantastisk god til lobbyvirksomhed og påvirker meget kraftigt i mange sammenhænge, og det dér med sponsorering er De Konservative så også imod.

Man kunne jo få den opfattelse, eller man kunne have den tanke, om det er sådan, at der er partier, der bliver sponsoreret af industrien. Men det håber jeg da at fru Henriette Kjær kan afkræfte her.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Henriette Kjær mener ikke, at man kan sammenligne tobaksreklamer i USA og i Danmark, men så lad os forsøge et andet område.

Fru Henriette Kjær var i sin ordførertale inde på spørgsmålet om ting og sager, altså merchandise, med tobakslogoer på, og der vil jeg da gerne henvise til en anden undersøgelse, som viser en dosisresponsammenhæng mellem antallet af CPI'r, og CPI'r det betyder Cigaret Promotional Items, altså merchandise, ting, der bærer cigaretlogoer. Der er en sammenhæng mellem det antal ting med cigaretlogoer, som unge ejer, og den unges rygning. Jo flere af sådanne ting, de unge ejer, jo større er sandsynligheden for, at ejeren er ryger eller eksperimenterer med at ryge.

Kan det så være med til at rokke ved fru Henriette Kjærs aversion?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det vil jo så vise sig nu. Fru Henriette Kjær.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg må sige til hr. Holger Gravensen, at jeg bliver altså nødt til at afvise de amerikanske undersøgelser. Der kan godt være noget i dem, men vi kan ikke direkte overføre dem til danske forhold.

Som jeg også svarede før: Man har helt anderledes annonceringsmetoder i USA, end vi har herhjemme, hvor vi heldigvis har indrettet os på en fornuftig måde, hvor vi tager hensyn til unge mennesker, som vi ikke ønsker skal påvirkes af